

2024/1226

29.4.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/1226

af 24. april 2024

om, hvad der skal anses for strafbare handlinger og for sanktioner for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger og om ændring af direktiv (EU) 2018/1673

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 1,

under henvisning til Rådets afgørelse (EU) 2022/2332 af 28. november 2022 om identifikation af overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger som et kriminalitetsområde, der opfylder kriterierne i artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ⁽¹⁾, særlig artikel 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en effektiv anvendelse af Unionens restriktive foranstaltninger og det indre markeds integritet i Unionen og for at opnå et højt sikkerhedsniveau inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed er det nødvendigt at fastsætte minimumsregler vedrørende definitionen af strafbare handlinger og sanktioner for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger.
- (2) Unionens restriktive foranstaltninger såsom foranstaltninger vedrørende indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer, forbud mod at stille pengemidler og økonomiske ressourcer til rådighed og forbud mod indrejse i eller transit gennem en medlemsstats område samt sektorspecifikke økonomiske og finansielle foranstaltninger og våbenembargoer er et vigtigt redskab til at fremme målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) som fastlagt i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Disse mål omfatter at værne om Unionens værdier, sikkerhed, uafhængighed og integritet, at konsolidere og styrke demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og folkerettens principper og at bevare freden samt at forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed i overensstemmelse med målene og grundsatningerne i De Forenede Nationers pagt.
- (3) For at sikre en effektiv anvendelse af Unionens restriktive foranstaltninger er det nødvendigt, at medlemsstaterne har strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, inklusive deri fastsatte forpligtelser såsom vedrørende indberetning, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Det er også nødvendigt, at disse sanktioner omfatter omgåelse af Unionens restriktive foranstaltninger.
- (4) Effektiv anvendelse af Unionens restriktive foranstaltninger kræver fælles minimumsregler vedrørende definitionerne af strafbar adfærd, hvorved Unionens restriktive foranstaltninger overtrædes. Medlemsstaterne bør sikre, at en sådan adfærd udgør en strafbar handling, når den er forsætlig og i strid med et forbud eller en forpligtelse, der udgør en af Unionens restriktive foranstaltninger eller, hvor det er nødvendigt at gennemføre de pågældende foranstaltninger i national ret, er fastlagt i en national bestemmelse til gennemførelse af Unionens restriktive foranstaltninger. Visse former for adfærd bør også udgøre en strafbar handling, hvis der handles groft uagtsomt. For så vidt angår de strafbare handlinger, der er definerede i dette direktiv, bør begrebet »grov uagtsomhed« fortolkes i overensstemmelse med national ret under hensyntagen til relevant retspraksis fra EU-Domstolen. Medlemsstaterne bør kunne beslutte, at overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger, der involverer pengemidler, økonomiske ressourcer, varer, tjenesteydelser, transaktioner eller aktiviteter af en værdi på under 10 000 EUR, ikke udgør strafbare handlinger.

⁽¹⁾ EUT L 308 af 29.11.2022, s. 18.

⁽²⁾ EUT C 184 af 25.5.2023, s. 59.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.3.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 12.4.2024.

Udelukkelsen af visse overtrædelser fra dette direktivs anvendelsesområde berører ikke forpligtelser, der er fastlagt i retsakter, der fastsætter Unionens restriktive foranstaltninger, for at sikre, at overtrædelser kan straffes med strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning.

- (5) Retsakter, der fastsætter Unionens restriktive foranstaltninger, kan fastsætte undtagelser fra eller fravigelser af de forbud, der er fastsat i dem. Adfærd, der enten er omfattet af en undtagelse i henhold til en retsakt, der fastsætter Unionens restriktive foranstaltninger, eller er godkendt af medlemsstaternes kompetente myndigheder ved en fravigelse i overensstemmelse med en retsakt, der fastsætter Unionens restriktive foranstaltninger, bør ikke betragtes som en overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger.
- (6) En effektiv anvendelse af Unionens restriktive foranstaltninger kræver navnlig fælles minimumsregler for overtrædelser af foranstaltninger, der består i indefrysning af pengemidler eller økonomiske ressourcer som fastsat i de relevante rådsforordninger. Disse foranstaltninger omfatter forbud mod direkte eller indirekte at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed eller til fordel for fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omfattet af foranstaltninger, der består i indefrysning af pengemidler eller økonomiske ressourcer, samt forpligtelsen til at indefryse alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører eller ejes, besiddes eller kontrolleres af de samme personer, enheder eller organer.
- (7) Unionens restriktive foranstaltninger indeholder indrejserestriktioner (rejseforbud), som bør være omfattet af dette direktiv. Sådanne foranstaltninger, der normalt fastsættes i en rådsafgørelse, som vedtages på grundlag af artikel 29 i TEU, og gennemføres i national ret, pålægger medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger til at forhindre udpegede personer i at rejse ind i eller gennem alle zoner i en medlemsstats område.
- (8) Medlemsstaterne opfordres til at være særligt opmærksomme på mekanismerne for tildeling af statsborgerskab og opholdsret for at forhindre personer, der er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger, i at anvende disse mekanismer til at overtræde Unionens restriktive foranstaltninger.
- (9) At indgå i eller videreføre transaktioner af enhver art, herunder finansielle transaktioner, samt tildeling eller fortsat gennemførelse af offentlige kontrakter eller koncessionskontrakter, der falder under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF⁽⁴⁾, 2014/23/EU⁽⁵⁾, 2014/24/EU⁽⁶⁾ eller 2014/25/EU⁽⁷⁾, med et tredjeland, organer i et tredjeland eller enheder og organer, der direkte eller indirekte ejes eller kontrolleres af et tredjeland eller organer i et tredjeland, bør udgøre en strafbar handling, hvor forbuddet mod eller begrænsningen af denne adfærd udgør en af Unionens restriktive foranstaltninger.
- (10) Unionens restriktive foranstaltninger omfatter forbud mod handel, import, eksport, salg, køb, overførsel, transit eller transport af varer eller tjenesteydelser. Overtrædelse af sådanne forbud bør udgøre en strafbar handling, herunder hvor varerne importeres eller eksporteres fra eller til et tredjeland med henblik på at få dem overført til et bestemmelsessted, for hvilket forbuddet mod import, eksport, salg, køb, overførsel, transit eller transport af de pågældende varer udgør en af Unionens restriktive foranstaltninger. Direkte eller indirekte levering af teknisk bistand, mæglervirksomhed, forsikring og enhver anden tjenesteydelse med forbindelse til de pågældende varer eller tjenesteydelser bør også udgøre en strafbar handling. Med henblik herpå omfatter begrebet »varer« produkter såsom militærteknologi og -udstyr, varer, software og teknologi, der er opført på Den Europæiske Unions fælles liste over militært udstyr vedtaget af Rådet den 20. februar 2023⁽⁸⁾ eller er opført i bilag I og IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/821⁽⁹⁾.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

⁽⁸⁾ EUT C 72 af 28.2.2023, s. 2.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/821 af 20. maj 2021 om en EU-ordning for kontrol med eksport, mæglervirksomhed, teknisk bistand, transit og overførsel i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (EUT L 206 af 11.6.2021, s. 1).

- (11) Unionens restriktive foranstaltninger omfatter sektorspecifikke økonomiske og finansielle foranstaltninger vedrørende levering af finansielle tjenesteydelser eller udførelse af finansielle aktiviteter. Sådanne finansielle tjenesteydelser og aktiviteter omfatter, men er ikke begrænset til, finansiering og finansiell bistand, investering og levering af investeringstjenester, udstedelse af omsættelige værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, modtagelse af indskud, levering af specialiserede tjenester til finansielle betalingsmeddelelser, handel med pengesedler, kreditvurderingstjenester samt levering af kryptoaktiver og -tegnebøger. Overtrædelse af de pågældende sektorspecifikke økonomiske og finansielle foranstaltninger bør udgøre en strafbar handling.
- (12) Unionens restriktive foranstaltninger omfatter sektorspecifikke økonomiske og finansielle foranstaltninger vedrørende levering af andre tjenester end finansielle tjenesteydelser. Sådanne tjenester omfatter, men er ikke begrænset til, levering af juridisk rådgivning, tillidstjenester, PR-tjenester, regnskabsføring, revision, bogføring og skatterådgivning, virksomheds- og ledelsesrådgivning, IT-rådgivning, radio- og TV-virksomhed og arkitekt- og ingeniørvirksomhed. Overtrædelse af de pågældende sektorspecifikke økonomiske og finansielle foranstaltninger bør udgøre en strafbar handling.
- (13) Ingen af bestemmelserne i dette direktiv bør forstås således, at de pålægger fysiske personer forpligtelser, der ville berøre retten til ikke at inkriminere sig selv og til ikke at udtale sig, som fastsat i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343⁽¹⁰⁾, for de medlemsstater, der er bundet af det, og i artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«).
- (14) En effektiv anvendelse af Unionens restriktive foranstaltninger kræver fælles minimumsregler vedrørende definitionen af strafbare handlinger, der består i en adfærd, hvorved Unionens restriktive foranstaltninger omgås.
- (15) Et eksempel på en adfærd, hvorved Unionens restriktive foranstaltninger omgås, og som er stadig mere udbredt, er udpegede personers, enheders og organers praksis med at bruge pengemidler eller økonomiske ressourcer, der direkte eller indirekte ejes, besiddes eller kontrolleres af de pågældende udpegede personer, enheder eller organer, overføre dem til tredjemand eller på anden måde disponere over dem med henblik på at skjule de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer. Desuden udgør den praksis, der består i at afgive urigtige eller vildledende oplysninger, herunder ufuldstændige relevante oplysninger, med henblik på at hemmeligholde det forhold, at en udpeget person eller enhed eller et udpeget organ er den endelige ejer eller begunstigede af pengemidler eller økonomiske ressourcer, som er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger, også en omgåelse af Unionens restriktive foranstaltninger. Denne adfærd, der omgår Unionens restriktive foranstaltninger, bør derfor udgøre en strafbar handling i henhold til dette direktiv.
- (16) Manglende overholdelse af en forpligtelse til at indberette til de kompetente administrative myndigheder fastlagt i retsakter, der fastsætter Unionens restriktive foranstaltninger, bør udgøre en strafbar handling i henhold til dette direktiv.
- (17) En effektiv anvendelse af Unionens restriktive foranstaltninger kræver fælles minimumsregler vedrørende definitionen af strafbare handlinger, der består i at overtræde eller ikke at opfylde specifikke vilkår i tilladelser udstedt af de kompetente myndigheder til at foretage visse aktiviteter, som i mangel af en sådan tilladelse er en overtrædelse af et forbud eller en begrænsning, der udgør en af Unionens restriktive foranstaltninger. Enhver aktivitet, der udføres uden tilladelse, vil afhængigt af sagens omstændigheder kunne betragtes som en overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, der består i indfrysning af pengemidler eller økonomiske ressourcer, rejseforbud, våbenembargoer eller andre sektorspecifikke økonomiske og finansielle foranstaltninger.
- (18) Retlige aktører som defineret af medlemsstaterne bør være omfattet af dette direktiv, herunder forpligtelsen til at indberette overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger, når de leverer tjenesteydelser i forbindelse med erhvervmæssige aktiviteter såsom juridiske, finansielle eller handelsmæssige tjenesteydelser. Der er en klar risiko for, at de pågældende retlige aktørers tjenester misbruges til at overtræde Unionens restriktive foranstaltninger. Der bør imidlertid være undtagelser fra enhver forpligtelse til at indberette oplysninger, som de modtager fra eller indhenter om en af deres klienter, når de vurderer klientens retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer klienten under eller i forbindelse med retslige procedurer, herunder rådgiver om indledning eller undgåelse af sådanne retslige procedurer. En sådan juridisk rådgivning bør derfor fortsat være omfattet af tavshedspligt, medmindre den retlige aktør forsætligt deltager i overtrædelsen af Unionens restriktive foranstaltninger, den juridiske rådgivning ydes med henblik på at overtræde Unionens restriktive foranstaltninger, eller den retlige aktør ved, at klienten søger juridisk rådgivning med henblik på at overtræde Unionens restriktive foranstaltninger.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1).

- (19) Unionens restriktive foranstaltninger bør ikke føre til forskelsbehandling af kredit- og finansieringsinstitutters kunder eller til uberettiget udelukkelse af dem fra adgang til finansielle tjenesteydelser.
- (20) Dette direktiv har ikke til formål at kriminalisere humanitær bistand til personer i nød eller aktiviteter til støtte for grundlæggende menneskelige behov, der ydes i overensstemmelse med principperne om upartiskhed, medmenneskelighed, neutralitet og uafhængighed og, i givet fald, den humanitære folkeret.
- (21) Anstiftelse og medvirken til begå en strafbare handling i henhold til dette direktiv bør kriminaliseres. Forsøg på at begå visse strafbare handlinger i henhold til dette direktiv bør også kriminaliseres.
- (22) Sanktionerne over for fysiske personer for strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger som defineret i dette direktiv bør være effektive, have afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen. Med henblik herpå bør der fastsættes mindsteniveauer for den maksimale fængselsstraf for fysiske personer. Der bør i straffesager også være mulighed for accessoriske sanktioner eller foranstaltninger.
- (23) Eftersom juridiske personer også er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger, bør sådanne juridiske personer drages til ansvar for lovovertrædelser vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger som defineret i dette direktiv. Ved »juridiske personer« forstås herved enhver retlig enhed, der har denne status i henhold til gældende ret, dog ikke stater eller offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer. Med henblik på at nå dette direktivs mål bør medlemsstater, hvis nationale ret fastsætter strafferetligt ansvar for juridiske personer, sikre, at deres nationale ret indeholder strafferetlige sanktioner som fastsat i dette direktiv, hvis typer og niveauer er effektive, har afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen. Med henblik på at nå dette direktivs mål bør medlemsstater, hvis nationale ret ikke fastsætter strafferetligt ansvar for juridiske personer, sikre, at deres nationale ret g indeholder administrative sanktioner som fastsat i dette direktiv, hvis typer og niveauer er effektive, har afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen. De maksimale bødeniveauer, der er fastsat i dette direktiv for de heri definerede lovovertrædelser, bør i det mindste finde anvendelse på de alvorligste af disse lovovertrædelser. Det er vigtigt, at adfærdens alvor samt de berørte juridiske personers individuelle, finansielle og øvrige omstændigheder tages i betragtning for at sikre, at den pålagte sanktion er effektiv, har afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte de maksimale bødeniveauer enten som en procentdel af den pågældende juridiske persons samlede omsætning på verdensplan eller fastsætte faste beløb. Medlemsstaterne bør beslutte, hvilken af disse to muligheder de vil anvende, når de gennemfører dette direktiv.
- (24) Hvor medlemsstaterne ved fastsættelsen af de bøder, der skal pålægges juridiske personer, vælger at anvende kriteriet om en juridisk persons samlede omsætning på verdensplan, bør de beslutte, om denne omsætning skal beregnes på grundlag af det regnskabsår, der går forud for det regnskabsår, hvor den strafbare handling blev begået, eller det regnskabsår, der går forud for afgørelsen om pålæggelse af bøden. Medlemsstaterne bør også overveje at fastsætte regler for de tilfælde, hvor det ikke er muligt at fastsætte en bødes størrelse på grundlag af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for det regnskabsår, hvor den strafbare handling blev begået, eller i det regnskabsår, der går forud for afgørelsen om pålæggelse af bøden. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne kunne tage hensyn til andre kriterier, såsom den samlede omsætning på verdensplan i et andet regnskabsår. Hvor disse regler omfatter fastsættelse af bøder i faste beløb, bør det ikke være nødvendigt, at de maksimale niveauer af disse beløb når de niveauer, der er fastsat i dette direktiv som mindstekravet for maksimale bøder fastsat i faste beløb.
- (25) Hvor medlemsstaterne vælger et maksimalt niveau for bøder, der fastsættes i faste beløb, bør sådanne niveauer fastsættes i national ret. De højeste bødeniveauer bør gælde for de groveste strafbare handlinger, der er definerede i dette direktiv, og som begås af juridiske personer med økonomisk styrke. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte, hvordan disse højeste bødeniveauer skal beregnes, herunder fastlægge særlige betingelser herfor. Medlemsstaterne opfordres til regelmæssigt at revidere de bødeniveauer, der fastsættes i faste beløb, med hensyn til inflationsrater og andre udsving i pengeværdien i overensstemmelse med procedurerne i deres nationale ret. Medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, bør fastsætte maksimale bødeniveauer i deres valuta, som svarer til de i dette direktiv fastsatte niveauer i euro på datoen for dets ikrafttræden. Disse medlemsstater opfordres til regelmæssigt at revidere bødeniveauerne, også med hensyn til udviklingen i vekselskursen.

- (26) Fastsættelsen af det maksimale bødeniveau berører ikke dommeres eller domstoles skønsbeføjelser i straffesager til at pålægge passende sanktioner i de enkelte sager. Da dette direktiv ikke fastsætter nogen mindste bødesatser, bør dommerne eller domstolene under alle omstændigheder pålægge passende sanktioner under hensyntagen til den pågældende juridiske persons individuelle, finansielle og øvrige omstændigheder og adfærdens alvor.
- (27) De sanktionsniveauer, der pålægges i praksis, bør tilnærmes yderligere, og effektiviteten af de pågældende niveauer bør fremmes gennem fælles skærpende omstændigheder, der i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret afspejler alvoren af den begåede strafbare handling. Begrebet »skærpende omstændigheder« bør forstås som enten faktiske forhold, der gør det muligt for en national dommer eller domstol at pålægge strengere straffe for den strafbare handling end den straf, der normalt idømmes uden sådanne forhold, eller som muligheden for at behandle flere strafbare handlinger kumulativt for at øge sanktionsniveauet. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med national ret sikre, at mindst ét af følgende forhold kan betragtes som skærpende omstændigheder: lovovertrædelsen blev begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA⁽¹¹⁾; den strafbare handling omfattede falske eller forfalskede dokumenter; lovovertrædelsen blev begået af en professionel tjenesteyder i strid med en sådan professionel tjenesteyders professionelle forpligtelser; lovovertrædelsen blev begået af en embedsmand som led i sine tjenestepligter, som kan være en hvilken som helst relevant embedsmand, uanset om vedkommende har en officiel offentlig funktion i Unionen, i medlemsstaterne eller i tredjelande, eller en anden person, der udøver en offentlig funktion; lovovertrædelsen gav eller forventedes at give betydelige økonomiske fordele eller forhindre betydelige udgifter, direkte eller indirekte; lovovertræderen ødelagde bevismateriale eller intimiderede eller påvirkede vidner eller anmeldere; eller den fysiske eller juridiske person har tidligere fået en endelig dom. Medlemsstater bør sikre, at mindst én af disse skærpende omstændigheder er fastsat som en mulig skærpende omstændighed i overensstemmelse med gældende regler i deres retssystem om skærpende omstændigheder. Under alle omstændigheder bør det ligge inden for dommerens eller domstolens skønsbeføjelser at afgøre, hvorvidt straffen skal skærpes under hensyntagen til de specifikke omstændighederne i hver enkelt sag.
- (28) Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med national ret sikre, at mindst ét af følgende forhold kan betragtes som formildende omstændigheder: lovovertræderen giver de kompetente myndigheder oplysninger, som de ellers ikke ville have været i stand til at opnå, og som hjælper dem med at identificere eller retsforfølge andre lovovertrædere, eller lovovertræderen giver de kompetente myndigheder oplysninger, som de ellers ikke ville have været i stand til at opnå, og som hjælper dem med at fremskaffe bevismateriale. Det bør ved vurderingen af de formildende omstændigheder ligge inden for dommerens eller domstolens skønsbeføjelser at afgøre, hvorvidt straffen skal mildnes under hensyntagen til de specifikke omstændigheder i hver enkelt sag. Disse omstændigheder kan omfatte karakteren, timingen og omfanget af de oplysninger, der gives, og graden af samarbejdsvilje, som lovovertræderen udviser.
- (29) Indefrysning af pengemidler eller økonomiske ressourcer, der er indført ved Unionens restriktive foranstaltninger, er af administrativ karakter. Der bør derfor skelnes mellem en sådan indefrysning og beslaglæggelsesforanstaltninger af strafferetlig karakter som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU⁽¹²⁾. Medlemsstaterne bør sikre, at redskaber benyttet til og udbytte af de i dette direktiv omhandlede lovovertrædelser kan indefrys og konfiskeres. Medlemsstater bundet af direktiv 2014/42/EU bør gøre dette i overensstemmelse med nævnte direktiv. Specifikt i tilfælde, hvor den udpegede person eller repræsentanten for en udpeget enhed eller for et udpeget organ begår eller deltager i visse lovovertrædelser vedrørende omgåelse af Unionens restriktive foranstaltninger, er der herudover behov for at sikre, at pengemidler og økonomiske ressourcer, der er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger, kan indefrys og konfiskeres, selv når de muligvis ikke udgør redskaber eller udbytte i henhold til direktiv 2014/42/EU. I disse tilfælde kan den udpegede person eller enhed eller det udpegede organ som følge af den skjulende adfærd fortsat have adgang til og gøre fuld brug af eller afhænde de pengemidler eller økonomiske ressourcer, der er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger, og som er blevet skjult. Disse pengemidler eller økonomiske ressourcer bør derfor indefrys og konfiskeres i overensstemmelse med direktiv 2014/42/EU. Dette bør ikke berøre rettighederne hos tredjemænd, der har handlet i god tro.
- (30) Medlemsstaterne bør desuden fastsætte regler om forældelsesfrister, der er nødvendige for effektivt at bekæmpe strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, uden at dette berører nationale regler, der ikke fastsætter forældelsesfrister for efterforskning, retsforfølgning og håndhævelse. Medlemsstaterne har i henhold til dette direktiv tilladelse til at fastsætte kortere forældelsesfrister end dem, der er fastsat i dette direktiv, forudsat at det i deres retssystemer er muligt at afbryde eller suspendere sådanne kortere forældelsesfrister i tilfælde af handlinger, der kan bestemmes nærmere i overensstemmelse med national ret.

⁽¹¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

- (31) I betragtning af navnlig lovovertrædernes globale aktiviteter, samt den grænseoverskridende karakter af de strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv og muligheden for at foretage grænseoverskridende efterforskning, bør medlemsstaterne fastlægge jurisdiktion med henblik på effektivt at bekæmpe sådanne strafbare handlinger.
- (32) For at sikre en effektiv efterforskning og retsforfølgning af overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger bør medlemsstaterne give deres kompetente myndigheder effektive efterforskningsværktøjer som dem, der findes i deres nationale ret til bekæmpelse af organiseret kriminalitet eller andre sager om alvorlig kriminalitet, hvis og i det omfang anvendelsen af disse værktøjer er hensigtsmæssig og står i et rimeligt forhold til karakteren og grovheden af de strafbare handlinger som fastsat i national ret. Sådanne værktøjer vil kunne omfatte aflytning af kommunikation, skjult overvågning, herunder elektronisk overvågning, kontrollerede leverancer, overvågning af bankkonti og andre finansielle efterforskningsværktøjer. Disse værktøjer bør anvendes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og under fuld overholdelse af chartret. Det er bydende nødvendigt, at retten til beskyttelse af personoplysninger respekteres.
- (33) Personer, der er omhandlet i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937⁽¹³⁾, og som giver de kompetente myndigheder oplysninger om tidligere, igangværende eller planlagte overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger, herunder forsøg på at omgå dem, som de har modtaget i forbindelse med deres arbejdsrelaterede aktiviteter, risikerer at blive udsat for repressalier i denne forbindelse. Sådanne indberetninger fra indberettende personer kan styrke håndhævelsen af Unionens restriktive foranstaltninger ved at give oplysninger, der f.eks. omhandler forhold vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, omstændigheder omkring sådanne overtrædelser og de involverede personer, virksomheder og tredjelande. Det bør derfor sikres, at der er truffet passende foranstaltninger til, at sådanne indberettende personer kan anvende fortrolige kanaler til at advare de kompetente myndigheder, og til at beskytte dem mod repressalier. Med henblik herpå bør det fastsættes, at direktiv (EU) 2019/1937 finder anvendelse på indberetning af overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger og på beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser, på de betingelser, der er fastsat deri.
- (34) For at sikre et effektivt, integreret og sammenhængende håndhvælsessystem bør medlemsstaterne tilrettelægge internt samarbejde og intern kommunikation mellem alle deres kompetente myndigheder der er involveret i administrativ og strafferetlig håndhævelse.
- (35) For at sikre en effektiv efterforskning og retsforfølgning af overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger bør medlemsstaternes kompetente myndigheder samarbejde med hinanden gennem og med Europol, Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed inden for rammerne af deres respektive beføjelser og i overensstemmelse med de gældende retlige rammer. Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør også udveksle oplysninger om praktiske spørgsmål indbyrdes og med Kommissionen. Kommissionen kan om nødvendigt oprette et netværk af eksperter og fagfolk for at udveksle bedste praksis og yde bistand til medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på at lette efterforskningen af lovovertrædelser vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger. En sådan bistand bør ikke indebære, at Kommissionen deltager i de medlemsstaternes kompetente myndigheders efterforskning og retsforfølgning af individuelle straffesager og bør ikke forstås således, at den omfatter finansiel støtte eller nogen anden budgetmæssig forpligtelse fra Kommissionens side.
- (36) For effektivt at kunne bekæmpe de strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv, er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne indsamler nøjagtige, sammenhængende og sammenlignelige statistiske data om disse strafbare handlinger. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at der findes et passende system til registrering, fremstilling og fremsendelse af eksisterende statistiske data om de lovovertrædelser, der er defineret i dette direktiv. Det er vigtigt, at disse statistiske data anvendes af medlemsstaterne til brug for den strategiske og operationelle planlægning af håndhævelsesaktiviteter, til analyse af omfanget af og tendenserne forbundet med lovovertrædelser vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger og til at informere borgerne. Medlemsstaterne bør fremsende relevante statistiske data til Kommissionen om sager vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, udtrukket fra data, der allerede findes på centraliseret eller decentraliseret niveau i hele medlemsstaten. Kommissionen bør regelmæssigt vurdere og i en rapport offentliggøre resultaterne af sin vurdering på grundlag af de statistiske data, som medlemsstaterne fremsender.
- (37) En ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673⁽¹⁴⁾ bør sikre, at overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger vil blive betragtet som en underliggende forbrydelse for hvidvask af penge i overensstemmelse med nævnte direktiv.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22).

- (38) I betragtning af det presserende behov for at drage enkeltpersoner og juridiske personer, der er involveret i overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, til ansvar, bør medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden for 12 måneder fra datoen for dets ikrafttræden.
- (39) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (40) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland ved skrivelse af 3. marts 2023 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
- (41) Målene for dette direktiv, nemlig at fastsætte fælles minimumsregler vedrørende definitionerne af lovovertrædelser vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger og adgang til strafferetlige sanktioner for strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, kan ikke i tilstrækkelig grad opnås af medlemsstaterne under hensyntagen til den iboende grænseoverskridende karakter af overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger og risikoen for, at de kan underminere opfyldelsen af Unionens mål om at opretholde international fred og sikkerhed og værne om Unionens fælles værdier, men kan på grund af dette direktivs omfang og virkning bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (42) Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne sikre, at mistænkte og tiltalte proceduremæssige rettigheder i straffesager overholdes. I den forbindelse bør forpligtelser i henhold til dette direktiv ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser i henhold til EU-retten om proceduremæssige rettigheder i straffesager, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU ⁽¹⁵⁾, 2012/13/EU ⁽¹⁶⁾, 2013/48/EU ⁽¹⁷⁾, (EU) 2016/343, (EU) 2016/800 ⁽¹⁸⁾ og (EU) 2016/1919 ⁽¹⁹⁾.
- (43) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig anerkendes i chartret, herunder retten til frihed og sikkerhed, beskyttelse af personoplysninger, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, adgang til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang, uskyldsformodning og retten til et forsvar, herunder retten til ikke at inkriminere sig selv og til ikke at udtale sig, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem strafbare handlinger og straf, herunder princippet om, at strafferetlige sanktioner ikke må have tilbagevirkende kraft, samt *ne bis in idem*-princippet. Dette direktiv sigter mod at sikre fuld overholdelse af disse rettigheder og principper og skal gennemføres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I dette direktiv fastsættes minimumsregler for, hvad der anses for strafbare handlinger, og for sanktioner for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordre (EUT L 297 af 4.11.2016, s. 1).

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »Unionens restriktive foranstaltninger«: restriktive foranstaltninger vedtaget af Unionen på grundlag af artikel 29 i TEU og artikel 215 i TEUF
- 2) »udpeget person, enhed eller organ«: en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, der er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger
- 3) »pengemidler«: finansielle aktiver og fordele af enhver art, herunder, men ikke begrænset til:
 - a) kontante pengebeløb, checks, pengesfordringer, veksler, betalingsordrer og andre betalingsinstrumenter
 - b) indeståender i finansielle institutioner eller andre enheder, saldi på konti, tilgodehavender og tilgodehavendebeviser
 - c) børsnoterede og unoterede værdipapirer og gældsinstrumenter, herunder aktier og andre ejerandele, værdipapircertifikater, obligationer, gældsbeviser, warrants, usikrede værdipapirer og derivatkontrakter
 - d) rente, udbytte eller anden form for indtægt fra aktiver eller værditilvækst hidrørende fra aktiver
 - e) kreditter, modregningsrettigheder, garantier, opfyldelsesgarantier eller andre finansielle forpligtelser
 - f) remburs, konnossementer og løsøre pantebreve
 - g) dokumentation for en interesse i pengemidler eller økonomiske ressourcer
 - h) kryptoaktiver, som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 ⁽²⁰⁾
- 4) »økonomiske ressourcer«: aktiver, både materielle og immaterielle, såvel løsøre som fast ejendom, som ikke er pengemidler, men som kan bruges til at erhverve pengemidler, varer eller tjenesteydelser
- 5) »indefrysning af pengemidler«: hindring af flytning, overførsel, ændring eller brug af pengemidler eller adgang til pengemidler eller håndtering af pengemidler på en måde, der ville resultere i en ændring med hensyn til deres omfang, beløb, anbringelsessted, ejerforhold, besiddelse, art eller formål eller i en ændring, som ville gøre det muligt at bruge de pågældende pengemidler, herunder porteføljevaltning
- 6) »indefrysning af økonomiske ressourcer«: hindring af brugen af økonomiske ressourcer til at opnå pengemidler, varer eller tjenesteydelser, herunder, men ikke begrænset til, ved salg, leje eller pantsætning.

Artikel 3

Overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at følgende adfærd udgør en strafbar handling, når der handles forsætligt og i strid med et forbud eller en forpligtelse, der udgør en af Unionens restriktive foranstaltninger, eller der fastsat i en national bestemmelse til gennemførelse af en af Unionens restriktive foranstaltning, hvor disse skal gennemføres i national ret:
 - a) at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer direkte eller indirekte til rådighed eller til gavn for en udpeget person eller enhed eller et udpeget organ i strid med et forbud, der udgør en af Unionens restriktive foranstaltninger
 - b) at undlade at indefryse pengemidler eller økonomiske ressourcer, der tilhører eller ejes, besiddes eller kontrolleres af en udpeget person eller enhed eller et udpeget organ, i strid med en forpligtelse, der udgør en af Unionens restriktive foranstaltninger

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/1937 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 40).

- c) at gøre det muligt for udpegede fysiske personer at rejse ind i eller gennem en medlemsstats område i strid med et forbud, der udgør en af Unionens restriktive foranstaltninger
- d) at indgå i eller videreføre transaktioner med et tredjeland, organer i et tredjeland eller enheder eller organer, der direkte eller indirekte ejes eller kontrolleres af et tredjeland eller af organer i et tredjeland, herunder tildeling eller fortsat gennemførelse af offentlige kontrakter eller koncessionskontrakter, hvor forbuddet mod eller begrænsningen af denne adfærd udgør en af Unionens restriktive foranstaltninger
- e) at handle med, importere, eksportere, sælge, købe, overføre, gennemføre transit med eller transportere varer, samt at yde mæglervirksomhed eller teknisk bistand eller levere andre tjenesteydelser med forbindelse til disse varer, hvor forbuddet mod eller begrænsningen af denne adfærd udgør en af Unionens restriktive foranstaltninger
- f) at levere finansielle tjenesteydelser eller udføre finansielle aktiviteter, hvor forbuddet mod eller begrænsningen af denne adfærd udgør en af Unionens restriktive foranstaltninger
- g) at levere andre tjenesteydelser end dem, der er omhandlet i litra f), hvor forbuddet mod eller begrænsningen af denne adfærd udgør en af Unionens restriktive foranstaltninger
- h) at omgå Unionens restriktive foranstaltninger ved:
 - i) at bruge, overføre til tredjemand eller på anden måde disponere over pengemidler eller økonomiske ressourcer, der direkte eller indirekte ejes, besiddes eller kontrolleres af en udpeget person eller enhed eller et udpeget organ, og som skal indefrys i medfør af Unionens restriktive foranstaltninger, med henblik på at skjule de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer
 - ii) at afgive urigtige eller vildledende oplysninger med henblik på at skjule det forhold, at en udpeget person eller enhed eller et udpeget organ er den endelige ejer eller begunstigede af pengemidler eller økonomiske ressourcer, som skal indefrys i medfør af Unionens restriktive foranstaltninger
 - iii) som udpeget fysisk person eller som repræsentant for en udpeget enhed eller for et udpeget organ ikke at overholde en forpligtelse, der udgør en af Unionens restriktive foranstaltninger, til at indberette til de kompetente administrative myndigheder pengemidler eller økonomiske ressourcer inden for en medlemsstats jurisdiktion, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af vedkommende
 - iv) ikke at overholde en forpligtelse, der udgør en af Unionens restriktive foranstaltninger, til at give de kompetente administrative myndigheder oplysninger om indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller oplysninger om pengemidler eller økonomiske ressourcer på medlemsstaternes område, som tilhører eller ejes, besiddes eller kontrolleres af udpegede personer, enheder eller organer, og som ikke er indefrosset, når sådanne oplysninger var indhentede i forbindelse med udøvelse af en erhvervsmæssig forpligtelse
- i) at overtræde eller ikke opfylde betingelser i tilladelser udstedt af kompetente myndigheder til at udføre aktiviteter, som i mangel af en sådan tilladelse er en overtrædelse af et forbud eller en begrænsning, der udgør en af Unionens restriktive foranstaltninger.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at følgende adfærd ikke udgør en strafbar handling:

- a) adfærd anført i denne artikels stk. 1, litra a), b) og h), hvis den pågældende adfærd involverer pengemidler eller økonomiske ressourcer af en værdi på under 10 000 EUR
- b) adfærd anført i denne artikels stk. 1, litra d)-g) og i), hvis den pågældende adfærd involverer varer, tjenesteydelser, transaktioner eller aktiviteter af en værdi på under 10 000 EUR.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at tærsklen på 10 000 EUR eller derover kan nås ved en række former for adfærd anført i denne artikels stk. 1, litra a), b) og d)-i), som er tilknyttet og af samme art, hvis den pågældende adfærd udføres af samme lovovertræder.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den adfærd, der er anført i stk. 1, litra e), også udgør en strafbar handling, hvis der handles groft uagtstomt, i det mindste hvor den pågældende adfærd vedrører produkter, der er opført på Den Europæiske Unions fælles liste over militært udstyr, eller produkter med dobbelt anvendelse, der er opført i bilag I og IV til forordning (EU) 2021/821.

4. Intet i stk. 1 skal forstås således, at retlige aktører pålægges en forpligtelse til at indberette oplysninger, som de modtager fra eller indhenter om en af deres klienter, når de vurderer den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med retslige procedurer, herunder rådgiver om indledning eller undgåelse af sådanne retslige procedurer.

5. Intet i stk. 1, 2 og 3 skal forstås som en kriminalisering af humanitær bistand til personer i nød eller aktiviteter til støtte for grundlæggende menneskelige behov, der ydes i overensstemmelse med principperne om upartiskhed, medmenneskelighed, neutralitet og uafhængighed og, i givet fald, den humanitære folkeret.

Artikel 4

Anstiftelse, medvirken og forsøg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at anstiftelse af og medvirken til at begå en i artikel 3 omhandlet lovovertrædelse kan straffes som en strafbar handling.
2. Medlemsstaterne sikrer, at et forsøg på at begå lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), litra c)-g), og litra h), nr. i) og ii), kan straffes som en strafbar handling.

Artikel 5

Sanktioner over for fysiske personer

1. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med en maksimumstraf af fængsel.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre:
 - a) at de i artikel 3, stk. 1, litra h), nr. iii) og iv), omfattede strafbare handlinger kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst ét år, hvor de pågældende strafbare handlinger involverer pengemidler eller økonomiske ressourcer af en værdi på mindst 100 000 EUR på den dato, hvor den strafbare handling blev begået
 - b) at de i artikel 3, stk. 1, litra a), litra b) og litra h), nr. i) og ii), omfattede strafbare handlinger kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst fem år, hvor de pågældende strafbare handlinger involverer pengemidler eller økonomiske ressourcer af en værdi på mindst 100 000 EUR på den dato, hvor den strafbare handling blev begået
 - c) at den i artikel 3, stk. 1, litra c), omfattede strafbare handling kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst tre år
 - d) at de i artikel 3, stk. 1, litra d)-g) og litra i), omhandlede strafbare handlinger kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst fem år, hvor de pågældende strafbare handlinger involverer varer, tjenesteydelser, transaktioner eller aktiviteter af en værdi på mindst 100 000 EUR på den dato, hvor den strafbare handling blev begået
 - e) hvor den i artikel 3, stk. 1, litra e), omfattede strafbare handling involverer produkter, der er opført på Den Europæiske Unions fælles liste over militært udstyr, eller produkter med dobbelt anvendelse, der er opført i bilag I og IV til forordning (EU) 2021/821, at en sådan strafbar handling kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst fem år, uanset værdien af de pågældende produkter.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at tærsklen på 100 000 EUR eller derover kan nås ved en række lovovertrædelser, der er omfattet af artikel 3, stk. 1, litra a), b) og d)-i), og som er forbundne og af samme art, hvis de pågældende lovovertrædelser er begået af samme lovovertræder.
5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fysiske personer, der har begået de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, kan pålægges accessoriske strafferetlige eller administrative sanktioner eller foranstaltninger, hvilket kan omfatte følgende:
 - a) bøder, der står i et rimeligt forhold til alvoren af adfærden og til den pågældende fysiske persons individuelle, finansielle og øvrige omstændigheder

- b) inddragelse af tilladelser og beføjelser til at udøve aktiviteter, der har ført til den relevante strafbare handling
- c) udelukkelse fra at beklæde en ledende stilling hos en juridisk person af samme art, som er blevet brugt til at begå den strafbare handling
- d) midlertidige forbud mod at kandidere til offentlige hverv
- e) hvor det er i offentlighedens interesse, efter en vurdering fra sag til sag, offentliggørelse af hele eller en del af den retsafgørelse, der vedrører den strafbare handling, der er begået, og de pålagte sanktioner eller foranstaltninger, og som kun må indeholde domfældtes personoplysninger i behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde.

Artikel 6

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne sikrer, at juridiske personer kan drages til ansvar for de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, hvor de pågældende strafbare handlinger blev begået til disse juridiske personers fordel af en person, der har en ledende stilling inden for den berørte juridiske person, og som handler enten individuelt eller som medlem af et af den pågældende juridiske persons organer, på grundlag af:

- a) en bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
- b) en beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
- c) en beføjelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.

2. Medlemsstaterne sikrer, at juridiske personer kan drages til ansvar, hvor manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i denne artikels stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person under den juridiske persons myndighed at begå en i artikel 3 og 4 omhandlet strafbar handling til fordel for den pågældende juridiske person.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til denne artikels stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger.

Artikel 7

Sanktioner over for juridiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en juridisk person, der drages til ansvar i medfør af artikel 6, kan straffes med strafferetlige eller administrative sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, hvilket skal omfatte strafferetlige eller administrativt pålagte bøder og kan omfatte andre strafferetlige eller administrative sanktioner eller foranstaltninger såsom:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner
- c) udelukkelse fra udøvelse af forretningsaktiviteter
- d) inddragelse af tilladelser og beføjelser til at udøve aktiviteter, der har ført til den relevante strafbare handling
- e) anbringelse under retsligt tilsyn
- f) tvangsopløsning efter retskendelse
- g) lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå den strafbare handling
- h) hvor det er i offentlighedens interesse, offentliggørelse af hele eller dele af den retsafgørelse, der vedrører den strafbare handling, der er begået, og de pålagte sanktioner eller foranstaltninger, uden at dette berører reglerne om privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3, stk. 1, omhandlede strafbare handlinger for så vidt angår en juridisk person, der drages til ansvar efter artikel 6, kan straffes med strafferetlige eller administrative bøder, hvis størrelse skal stå i et rimeligt forhold til alvoren af den pågældende juridiske persons adfærd og til den pågældende juridiske persons individuelle, finansielle og øvrige omstændigheder. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at sådanne bøders maksimale niveau ikke er mindre end:

- a) for de i artikel 3, stk. 1, litra h), nr. iii) og iv), omfattede strafbare handlinger:
- i) 1 % af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan, enten i det regnskabsår, der går forud for det regnskabsår, hvor den strafbare handling blev begået, eller i det regnskabsår, der går forud for afgørelsen om pålæggelse af bøden, eller
 - ii) et beløb svarende til 8 000 000 EUR
- b) for de i artikel 3, stk. 1, litra a)-g), litra h), nr. i) og ii), og litra i), omfattede strafbare handlinger:
- i) 5 % af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan, enten i det regnskabsår, der går forud for det regnskabsår, hvor den strafbare handling blev begået, eller i det regnskabsår, der går forud for afgørelsen om pålæggelse af bøden, eller
 - ii) et beløb svarende til 40 000 000 EUR.

Medlemsstaterne kan fastsætte regler for tilfælde, hvor det ikke er muligt at fastsætte bødens størrelse på grundlag af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for det regnskabsår, hvor den strafbare handling blev begået, eller i det regnskabsår, der går forud for afgørelsen om pålæggelse af bøden.

Artikel 8

Skærpende omstændigheder

I det omfang følgende omstændigheder ikke indgår i de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlingers gerningsindhold, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at én eller flere af følgende omstændigheder i overensstemmelse med national ret kan betragtes som en skærpende omstændighed:

- a) lovovertrædelsen blev begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i rammeafgørelse 2008/841/RIA
- b) lovovertrædelsen omfattede anvendelse af falske eller forfalskede dokumenter fra lovovertræderens side
- c) lovovertrædelsen blev begået af en professionel tjenesteyder i strid med en sådan professionel tjenesteyders professionelle forpligtelser
- d) lovovertrædelsen blev begået af en embedsmand under udførelsen af dennes hverv eller af en anden person, der udøver en offentlig funktion
- e) lovovertrædelsen gav eller forventedes at give betydelige økonomiske fordele eller forhindre betydelige udgifter, direkte eller indirekte, i det omfang sådanne fordele eller udgifter kan fastslås
- f) lovovertræderen har ødelagt bevismateriale eller intimideret vidner eller anmeldere
- g) den fysiske eller juridiske person har tidligere fået en endelig dom for lovovertrædelser, der er omfattet af artikel 3 og 4.

Artikel 9

Formildende omstændigheder

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en eller flere af følgende omstændigheder i forbindelse med de relevante strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3 og 4, kan betragtes som en formildende omstændighed i overensstemmelse med national ret:

- a) lovovertræderen giver de kompetente myndigheder oplysninger, som de ellers ikke ville have været i stand til at opnå, og som hjælper dem med at identificere eller retsforfølge andre lovovertrædere
- b) lovovertræderen giver de kompetente myndigheder oplysninger, som de ellers ikke ville have været i stand til at opnå, og som hjælper dem med at fremskaffe bevismateriale.

Artikel 10

Indefrysning og konfiskation

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at redskaber benyttet til og udbytte af de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger kan indefrys og konfiskeres. Medlemsstater bundet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU træffer de pågældende nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med nævnte direktiv.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at pengemidler eller økonomiske ressourcer, der er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger, med hensyn til hvilke den udpegede fysiske person eller repræsentanten for en udpeget enhed eller for et udpeget organ begår eller deltager i en lovovertrædelse omfattet af artikel 3, stk. 1, litra h), nr. i) eller ii), kan indefrys og konfiskeres. Medlemsstaterne træffer de pågældende nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med direktiv 2014/42/EU.

Artikel 11

Forældelsesfrister

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastsætte en forældelsesfrist, der sikrer, at de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger kan efterforskes, retsforfølges og pådømmes i tilstrækkelig lang tid, efter at disse strafbare handlinger blev begået, således at disse strafbare handlinger kan håndteres effektivt.

2. Den i stk. 1 omhandlede forældelsesfrist skal være på mindst fem år efter, at der er begået en strafbar handling, der kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst fem år.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastsætte en forældelsesfrist på mindst fem år fra datoen for den endelige dom for en i artikel 3 og 4 omhandlet strafbar handling, der gør det muligt at fuldbyrde følgende sanktioner, der er pålagt efter denne dom:

a) en fængselsstraf på mere end ét års fængsel, eller

b) en fængselsstraf for en strafbar handling, der kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst fem år.

4. Uanset stk. 2 og 3 kan medlemsstaterne fastsætte en forældelsesfrist, der er kortere end fem år, men ikke kortere end tre år, forudsat at den pågældende forældelsesfrist kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere bestemte handlinger.

Artikel 12

Jurisdiktion

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastslå sin jurisdiktion med hensyn til de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger i de tilfælde, hvor:

a) den strafbare handling blev helt eller delvis begået på medlemsstatens område

b) den strafbare handling blev begået om bord på et skib eller et luftfartøj, der er registreret i den pågældende medlemsstat eller fører dens flag, eller

c) lovovertræderen er statsborger i medlemsstaten.

2. En medlemsstat underretter Kommissionen, hvor den beslutter at udvide sin jurisdiktion til at omfatte én eller flere af de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, der er begået uden for dens område, hvor:

a) lovovertræderen har sædvanligt opholdssted på medlemsstatens område

b) lovovertræderen er en af medlemsstatens embedsmænd og handler som led i sine tjenesteplichter

c) lovovertrædelsen blev begået til fordel for en juridisk person, der har hjemsted på medlemsstatens område, eller

d) lovovertrædelsen blev begået til fordel for en juridisk person i forbindelse med virksomhed, der helt eller delvis udøves på medlemsstatens område.

3. Hvor en i artikel 3 og 4 omhandlet strafbar handling henhører under mere end én medlemsstats jurisdiktion, samarbejder de pågældende medlemsstater om at afgøre, hvilken medlemsstat der skal føre straffesagen. Hvor det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, i Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA ⁽²¹⁾, henvises sagen til Eurojust.

⁽²¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42).

4. I de i stk. 1, litra c), omhandlede tilfælde træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at udøvelsen af deres jurisdiktion ikke er betinget af, at retsforfølgning kun kan indledes på grundlag af en anmeldelse fra den stat, på hvis område den strafbare handling blev begået.

Artikel 13

Efterforskningsredskaber

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der til efterforskning og retsforfølgning af strafbare handlinger omhandlet i artikel 3 og 4 er adgang til effektive og forholdsmæssige efterforskningsredskaber. Hvor det er relevant, skal disse redskaber omfatte særlige efterforskningsredskaber som dem, der anvendes til bekæmpelse af organiseret kriminalitet eller i andre sager om alvorlig kriminalitet.

Artikel 14

Indberetning af overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger og beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at direktiv (EU) 2019/1937 finder anvendelse på indberetning af overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger som omhandlet i nærværende direktivs artikel 3 og 4 og på beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser, på de betingelser, der er fastsat deri.

Artikel 15

Koordinering og samarbejde mellem kompetente myndigheder i en medlemsstat

Medlemsstaterne udpeger blandt deres kompetente myndigheder, og uden at det berører retsvæsenets uafhængighed, en enhed eller et organ til at sikre koordinering og samarbejde mellem retshåndhævende myndigheder og myndigheder med ansvar for gennemførelsen af Unionens restriktive foranstaltninger for så vidt angår de kriminelle aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv.

Den enhed eller det organ, der er omhandlet i stk. 1, har følgende opgaver:

- a) at sikre fælles prioriteter og forståelse af forholdet mellem strafferetlig og administrativ håndhævelse
- b) at udveksle oplysninger til strategiske formål inden for de grænser, der er fastsat i gældende EU-ret og national ret
- c) at foretage høringer i forbindelse med individuelle efterforskninger inden for de grænser, der er fastsat i gældende EU-ret og national ret.

Artikel 16

Samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, Kommissionen, Europol, Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed

1. Hvor der er mistanke om, at de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger er af grænseoverskridende karakter, skal de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater overveje at fremsende oplysningerne vedrørende de pågældende strafbare handlinger til relevante kompetente organer.

Uden at det berører reglerne om grænseoverskridende samarbejde og gensidig retshjælp i straffesager, samarbejder medlemsstaterne, Europol, Eurojust, Den Europæiske Anklagemyndighed og Kommissionen med hinanden inden for rammerne af deres respektive beføjelser om at bekæmpe de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger. Med henblik herpå yder Europol og Eurojust, hvor det er relevant, den tekniske og praktiske bistand, som de kompetente nationale myndigheder måtte have behov for for at lette koordineringen af deres efterforskning.

2. Kommissionen kan, hvor det er nødvendigt, oprette et netværk af eksperter og fagfolk for at udveksle bedste praksis og, hvis det er relevant, yde bistand til medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på at lette efterforskningen af lovovertrædelser vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger. Det pågældende netværk kan, hvor det er relevant, også forelægge en offentligt tilgængelig og regelmæssigt ajourført kortlægning af risici for overtrædelse eller omgæelse af Unionens restriktive foranstaltninger i bestemte geografiske områder og med hensyn til specifikke sektorer og aktiviteter.

3. Hvis det i stk. 1 omhandlede samarbejde omfatter samarbejde med de kompetente myndigheder i tredjelande, bør dette samarbejde finde sted under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder og folkeretten.
4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler ofte og regelmæssigt oplysninger om praktiske spørgsmål med Kommissionen og andre kompetente myndigheder, navnlig om omgængelsesmønstre, f.eks. strukturer til at skjule det reelle ejerskab af og kontrollen med aktiver.

Artikel 17

Statistiske data

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes et system til registrering, fremstilling og fremlæggelse af anonymiserede statistiske data om indberetnings-, efterforsknings- og retsforfølgningsfaserne for så vidt angår de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger med henblik på at overvåge effektiviteten af deres foranstaltninger til bekæmpelse af overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger.
2. Uden at det berører indberetningsforpligtelser fastsat i andre EU-retsakter, indsender medlemsstaterne årligt statistiske data til Kommissionen om de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, der mindst skal omfatte eksisterende data vedrørende:
 - a) antallet af strafbare handlinger registreret og pådømt af medlemsstaterne
 - b) antallet af afviste retssager, herunder fordi forældelsesfristen for den pågældende strafbare handling var udløbet
 - c) antallet af fysiske personer, der er blevet:
 - i) retsforfulgt
 - ii) dømt
 - d) antallet af juridiske personer, der er blevet:
 - i) retsforfulgt
 - ii) dømt eller pålagt en bøde
 - e) typer og niveauer af pålagte sanktioner.
3. Medlemsstaterne sikrer, at der mindst hvert tredje år offentliggøres en konsolideret oversigt over deres statistikker.

Artikel 18

Ændring af direktiv (EU) 2018/1673

I artikel 2, nr. 1), tilføjes følgende litra:

- »w) overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger«.

Artikel 19

Evaluerig, rapportering og revision

1. Kommissionen forelægger senest den 20. maj 2027 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori det vurderes, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterleve dette direktiv. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.
2. Kommissionen foretager senest den 20. maj 2030 en evaluering af dette direktivs virkning og effektivitet under hensyntagen til medlemsstaternes årlige statistikker, hvori der tages stilling til behovet for at ajourføre listen over strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport. Rapporten ledsages, hvor det er nødvendigt, af et lovgivningsforslag.

Artikel 20

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 20. maj 2025. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 21

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 22

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. april 2024.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

M. MICHEL

Formand